

12. neděle v mezdobí

21. červen 2015

číslo 25.

ročník X.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Hospodin je silou svého lidu, záštitou spásy svému pomazanému. Zachraň svůj lid, Hospodine, a žehnej svému dědictví, pas je a nes je až navěky! (Žl 28,8-9)

1. čtení: Job 38,1.8-11

2. čtení: 2 Kor 5,14-17

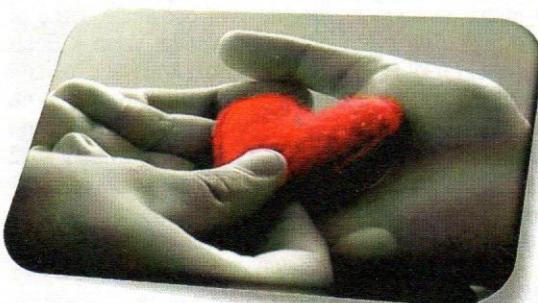
Ev.: Mk 4,35-41

Žl 107 **Oslavujte Hospodina,
neboť jeho milosrdenství trvá navěky.**

Drobné projevy laskavosti

nás moc nestojí

Často jsme vlastními starostmi pohlceni natolik, že si ani nevšimneme potřeb lidí kolem nás. Jakmile si jich všimneme, musíme ještě udělat obrovský krok a zareagovat na ně. Rozhodneme-li se druhým pomoci, znamená to, že budeme muset obětovat jednu ze dvou věcí, které jsou pro nás nejcennější – peníze nebo čas. A možná budeme muset obětovat obojí.

Někdy se domníváme, že máme příliš málo obojího, jak času, tak peněz, a proto druhým nemůžeme pomoci. Nejednou pak uvažujeme takto: Kdybych si to mohl dovolit, něco bych s tím udělal. Jelikož si to dovolit nemohu, přispěji alespoň na charitu. Ano, přispět na charitu je rovněž projevem laskavosti a někdy je to to nejlepší, co můžeme udělat. Ale pokud jde o osobní projevy drobné laskavosti v každodenním životě,

která nás vlastně nic moc nestojí, má většina z nás ještě prostor pro osobní růst.

Před více než dvěma tisíci lety (tedy o více než dva tisíce let dříve, než přišly mobilní telefony, počítače atd.) varoval řecký filozof Sokrates: „Střeste se prázdnoty uspěchaného života.“ Možná se domníváme, že nemáme čas poděkovat recepční nebo upozornit pracovníka v kině, že někdo na parkovišti omylem nechal svítit světla. Jak málo stačí! Někdy stačí jen milé slovo, které řekneme, anebo naopak slovo, které z úst vůbec

nevypustíme. Možná jsme ale tak zaměstnáni dalším bodem svého nabitého programu, že ani nepřemýšíme o tom, zda být laskavý či ne. Každý z nás totiž může drobně a účinně přispívat ke krásnějšímu a pokojnějšímu soužití ve svém okolí. Oč by byl život krásnější, kdyby lidé byli důležitější než hodinky!

Společný pastýřský list biskupů

Vážení rodiče, sestry a bratři,

na konci školního roku je vhodná příležitost poděkovat Pánu Bohu za děti, které svěřil do naší péče, za učitele, kterí usilují o jejich výchovu, včetně obětavých katechetů a kněží. Když apoštоловé posílali maminky s dětmi pryč, aby Pána Ježíše neobtěžovaly, řekl jim Ježíš: Nechte malíčké přijít ke mně, neboť takovým patří Boží království. Mezi malíčké zajisté patří nejen ti šestiletí, ale třeba i šestnáctiletí. Ježíš se raduje z blízkosti všech, všichni jsme Božími dětmi a rodiče mají důležitý úkol: prosit Pána Boha o pomoc při výchově svých dětí a umožnit, aby Pán Ježíš mohl v jejich rodině konat své dílo.

Na prvním místě je třeba upozornit na seznamování s pravdami naší víry při výuce náboženství, při poznávání základů křesťanství. Je to důležité, vždyť nedůvěra k církvi je v naší společnosti způsobena především velikou neznalostí základních pravd o Bohu a církvi, která někdy překvapuje i u lidí vzdělaných. Mladí lidé by se měli dozvídат o smyslu života, o Boží lásce, která v Kristu přišla na svět, o hříchu, který můžeme s pomocí Boží překonávat, o následování Dobrého pastýře, našeho Pána Ježíše Krista.

Při hodinách náboženství se mládež neseznamuje jen s pravdami víry, ale také se spolužáky, s kamarády. Spoluvtváří společenství, které je pro jejich životní zakotvení důležité zvláště v době dospívání. Nás Pán řekl: Kde jsou dva nebo tři shromázděni ve jménu mé, tam jsem já uprostřed nich. Církev je společenství! Společně se učíme pomáhat jeden druhému, naslouchat jeden druhému, vytvářet přátelské vztahy, společně směřujeme do Božího království. Proto je užitečné navázat na školní rok vhodným prázdninovým setkáním, křesťanským tábořem či chaloupkou, kde je možné sdílet svou víru s ostatními.

Seznamování s životem církve a prožívání společenství by mělo vyústit v pravidelnou účast na mši svaté. Proč? Při mši svaté nám Pán Ježíš nabízí sebe a radí: Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudeste mít v sobě život. Mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj. Není proto správné připravit dítě na první svaté přijímání, a pak připustit, aby se s Pánem Ježíšem již nesetkávalo. Při každé mši svaté nasloucháme Božímu slovu, můžeme přijímat Pána Ježíše v eucharistii, potřebujeme požehnání do dalších dnů. Vždyť cesta následování Dobrého pastýře vede až do Božího království.

Vážení rodiče, víte, že duchovní život každého dítěte začíná v rodině modlitbou a způsobem života rodičů. Příklad svým dětem dáváte tím, že kladete důraz na hodnoty, kterými svět opovrhuje, nebo je považuje za zbytečné. Církev od rodičů očekává, že budou ve svých dětech upevňovat vztah k Bohu a nedají ničemu přednost před nabídkami našeho Pána. On řekl: Hledejte nejprve Boží království, ostatní vám bude přidáno. Všechny možné kroužky, různé aktivity, sport a další mohou být užitečné, ale ne na prvním místě. Pokud nějaké dítě řekne, že je to v kostele nebo na náboženství nebabí, udělejte všechno proto, aby je to bavilo, zajímalo, obohacovalo. Není správné být otroky počítáčů a televize, zvláště když víme, že nás nedovedou k Bohu. Dítě vycítí, zda rodiče žijí tím, co doporučují, zda to nejsou jenom slova.

Bůh vám k tomu žehnej, stojíme za vámi a žehnáme vám!

Vaši čeští a moravští biskupové

KOUTEK PRO DĚTI

42. Ester zachránila Izraelity před smrtí

Hospodin dal královnu Ester odvahu, aby pozvala krále i zlého Hamana na večeři. Při této večeři poznal Hamanovy špatné úmysly, vyplnil Esteřino přání a daroval Izraelitům svobodu.

Už jsme si vyprávěli o tom, jak se z izraelské dívky Ester stala královna a jak králův pomocník, pyšný Haman, navedl krále ke špatnému rozkazu. Všichni Izraelité měli být na králův rozkaz pochytnáni a pak zabiti. Izraelité z toho byli velice smutní. Modlili se k Hospodinu, aby je zachránil. Dokonce se rozhodli, že se budou postit, tedy si odřeknou jídlo a pití. Jeden izraelský muž, Mordokaj, měl však skvělý nápad. Věděl, že Ester patří k Izraelitům. Poslal králově Ester vzkaž, ve kterém ji poprosil, aby šla ke králi a vyprosila u něj milost pro všechny Izraelity. Mordokaj byl totiž přesvědčený, že se Ester nestala královou jen tak pro nic za nic, ale kvůli Hospodinu. Hospodin si ji vybral, aby jako královna pomáhala Izraelitům, když jim bude nejhůře.

Ester si to uvědomovala. Předstoupit před krále však nebylo vůbec snadné. Potřebovala velkou odvahu. Všichni totiž věděli o králově přísnosti a nařízení, že ke králi smí přijít jen ten, koho si pozve on sám. Nepozvaného člověka dal král hned zabít, i kdyby se jednalo o bohatého rádce nebo třeba královnu. Výjimečně byl ušetřený ten, na koho král ukázal žezlem.

Ester se jednoho dne rozhodla předstoupit před krále, i když nebyla pozvana. Dodávalo ji odvahu to, že se za ni všichni Izraelité modlí k Hospodinu. Byla připravena i zemřít. Vstoupila do sálu, v jehož čele seděl král. Ten, když uviděl Ester, byl překvapen, protože nebyla pozvana. Zadival se na ni a po chvíli se usmál a vztáhl k ní žezlo. To bylo znamení, že dostala milost. To si královna oddechla, i hned králi řekla: „Uznáš-li to za vhodné, přijmi mé pozvání na dnešní hostinu, kterou připravím. Přijď i s Hamanem. Pak ti řeknu své přání.“ Král i Haman její pozvání s potěšením přijali a večer přišli na ohlášenou hostinu. Hostina byla skvělá a okouzlený a spokojený král slíbil, že udělá, co si jen Ester bude přát. Ester se rozbušilo srdce. Ted' nastala ta důležitá chvíle. Zhluboka se nadechla a řekla: „Prosím tě, králi, zachraň život mne i mého lidu. Všichni máme být zabiti. Všichni!“ Král hned vykřikl: „Kdo chce udělat něco takového?“ Ester ukázala na Hamana: „Toto je ten, kdo nás nemá rád a chce nás zabít.“ Rozzlobený král vstal od stolu, hned přikázal Hamana potrestat smrtí a všem Izraelitům dal svobodu. Izraelité se nad touto zprávou zaradovali. A každý rok uspořádali v tento den velkou slavnost, které se říká Púrim. Připomínali si, že tento den jim Hospodin díky králově Ester pomohl a zachránil je před smrtí.

Ester byla velice odvážná. Dokázala se zastat Izraelitů, i když z toho mohla mít velkou nepříjemnost. Věděla, že jí sílu k tomuto skutku dává Hospodin - Bůh.

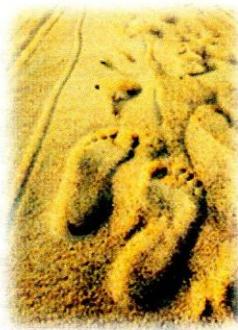
I velké věci začínají malíčkostmi

K čemu přirovnáme Boží království nebo jakým podobenstvím je znázorníme? Je jako hořčičné zrnko: Když se zasévá do země, je menší než všechna semena na zemi, ale když je zaseto, vzejde a přerůstá všechny jiné zahradní rostliny. (Mk 4,32-33)

Možná bychom rádi zvládlí ve svém životě velké věci nebo si přejeme, aby v naší společnosti nastala velká proměna, spousta věcí by se měla změnit k dobrému. A často máme pocit, že to nemůžeme nijak ovlivnit, že nás to zcela přesahuje.

Ježíš nám svým podobenstvím připomíná, že velké věci mají často malíčký, nepatrný počátek. Každá dlouhá cesta začíná prvním malým krůčkem (a radou malých kroků jde urazit velkou vzdálenost). A každá dobrá malíčkost, kterou rozsejeme kolem sebe (úsměv, vlídné slovo, pozornost věnovaná druhému, drobná pomoc...), ovlivňuje naše okolí, roste a přinese mnohem větší plody. Vyžaduje to ale krok víry, kterým překonáme malomyslnost a skepsi.

Podobně to platí o Božím království v tomhle světě. Může vypadat nepatrné a přehlédnutelné, je možné se mu vymstít, protože jsou tady přece větší síly a mocné skupiny. Uvěříme Ježíšovu ujištění, že tam, kde se Boží království uchytí (v našem srdci, rodinách, společenstvích), přeroste a zastíni vše ostatní?

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 21. 6. do 28. 6. 2015

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
12. neděle v mezidobí 21. 6.	Hustopeče	8:00	Za † Marii a Aloise Vránovy, rodiče Dohnalovy, živou a † rodinu a dvo
	Bělotín	9:30	Za Karla Ondřeje a rodinu Ondřejovu
	Špičky	11:00	Za † Jana Bartoška, manželku, 2 bratry a živou rodinu
Středa 24. 6. <u>Narození Jana Křtitele, slavnost</u>	Černotín	16:30	Za † Antonína Šnejdrлу, manželku, sourozence z obou stran, dvo a živou rodinu
	Hustopeče	18:00	Za † Marii a Bedřicha Kubečkovy, živou rodinu Kubečkovu, o dar zdraví a za dvo
Čtvrttek 25. 6. sv. Vilém	Bělotín	17:30	Za † Emílii a Bedřicha Kývalovy
Pátek 26. 6. sv. Jan a Pavel	Hustopeče	18:00	Za Emílii Garaiovou a otce
			Za † Antonína Váňu, † rodinu Frydrychovu a dvo
Sobota 27. 6. sv. Cyril Alexandrijský	Špičky	18:00	Za † Marii Schindlerovou, manžela, živou a † rodinu a dvo
13. neděle v mezidobí 28. 6.	Hustopeče	8:00	Za Jana a Marii Jakešovy, P. Jaroslava Novosada, živou a † rodinu a Marii Smrčkovou
	Černotín	9:30	S prosbou o Tvé požehnání a pomoc pro živou rodinu a na poděkování za přijatá dobrodiní
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky

Sbírky:	Hustopeče	Špičky	Černotín	Bělotín
Nejsvětější Trojice	Kč 7.420,-	Kč 886,-	Kč 1.955,-	Kč 1.683,-
Těla a Krve Páně	Kč 13.103,-	Kč 1.990,-	Kč 2.522,-	Kč 3.439,-
11. neděle v mezidobí	Kč 4.538,-	Kč 982,-	Kč 2.297,-	Kč 1.408,-

Všem dárcům upřímné Pán Bůh zaplať.

Ohlášky:

- * Farnost Černotín zve všechny zájemce na tradiční Putování po křížích naší farnosti v neděli 21. června 2015. Sraz ve 14³⁰ h. před kostelem v Černotíně. S sebou špekáčky na opékání. V případě nepříznivého počasí bude akce posunuta o týden.
- * Biřmovanci se sejdou ve čtvrttek 25. června v 19⁰⁰ hod. v kostele v Hustopečích.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614
 Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.